

การพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน
(Marzano) สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

Development of Analytical Thinking in Thai Subject based on Marzano
Approach for Early Childhood Students.

นุชรินทร์ เหล่าผิง¹

อัญชลี ทองเอม²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน(Marzano) 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนปฐมวัย โรงเรียนสาธิตสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 2)แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1) พัฒนาการความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับปฐมวัยตามแนวคิดของมาร์ซาโน(Marzano)) นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

2) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยอยู่ในระดับดี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

คำสำคัญ : การพัฒนาการคิดวิเคราะห์, วิชาภาษาไทย, แนวคิดของมาร์ซาโน

¹ นักศึกษาลัทธิสุตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความก้าวหน้าด้านงานวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเตรียมคุณลักษณะเด็กไทยในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมเด็กไทยสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ใน พ.ศ.2558 รวมทั้ง การปฏิรูปการศึกษารอบที่ 2 (พ.ศ.2552-2561) ที่เน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพใน สังคม ไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ทำให้การศึกษาปฐมวัยต้องพัฒนาเด็กให้ เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคม มีทักษะชีวิตที่ส่งเสริมศักยภาพสูงสุดของเด็ก อันเป็นพลังการ เรียนรู้ที่จะช่วย ให้เด็กเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยที่เด็ก อาศัยอยู่ การพัฒนาคุณลักษณะ ดังกล่าวจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางการคิด เนื่องจาก ความสามารถทางการคิดเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางสติปัญญา ที่มีความสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพของเด็ก นอกจากนี้ความสามารถทางการคิดจะนำไปสู่พัฒนาการด้านอื่น ๆ ช่วย让孩子 สามารถปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นและสร้างความรู้ใหม่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังที่ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556: 4-5) ได้กล่าวว่า การปูพื้นฐานและส่งเสริมความสามารถทางการคิดให้แก่เด็กเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับสูง การได้รับการพัฒนาการคิดตั้งแต่เยาว์วัยจะช่วย พัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า ส่งผลให้ สติปัญญาเฉียบแหลม เป็นคนรอบคอบ ตัดสินใจได้ถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาต่างๆในชีวิตได้ดี การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้เด็กเติบโตเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ใฝ่ รู้ มีความสามารถทางการคิด การแก้ปัญหา และการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่จากสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานรอบสอง ของ สมศ. หรือสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ได้ประเมินสถาน ศึกษาระดับปฐมวัย จำนวนทั้งสิ้น 26,369 แห่ง ดังนี้สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 430 แห่ง สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) จำนวน 450 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โรงเรียนสาธิต) จำนวน 21 แห่ง สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,000 แห่ง และ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 23,468 แห่ง พบว่า มีสถานศึกษาที่ไม่ ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจำนวน 4,831 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดเล็กตั้งอยู่นอกเมือง ส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมาตรฐานที่ต้องได้รับการพัฒนาในด้านคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการคิด การใฝ่ รู้ใฝ่ เรียน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2556: ออนไลน์) สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถทางการคิดของเด็กปฐมวัยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ส่วนสำคัญในการพัฒนาสติปัญญา รวมถึง พัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก คือ การมี ความสามารถในการคิด เนื่องจาก มนุษย์มีความสามารถในการคิดสิ่งต่าง ๆ การคิดเกิดขึ้นและ

ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แม้ว่าบุคคลจะตระหนักในกระบวนการคิดของตนหรือไม่ก็ตาม ความสามารถในการคิดของมนุษย์ จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การคิดเป็นเรื่องยากเมื่อเกิดขึ้นในบริบทซึ่งไม่มีความหมายต่อตัว ผู้คิด กระบวนการคิดจะทำงานได้ดีที่สุดถ้าสิ่งที่มนุษย์คิดนั้นมีความหมายต่อตนเอง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน มนุษย์ใช้การคิดในการสร้างองค์ความรู้ ข้อมูล จินตนาการ ตรวจสอบทางเลือก ตัดสินใจ รวมถึงขยายผลสิ่งที่ตนรับรู้ได้ การคิดจึงเป็นกิจกรรม ด้านสติปัญญา ซึ่งช่วยมนุษย์ในการแก้ปัญหา ตัดสินใจ และเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550, น.8-9) ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี ไสยวรรณ (2556, ออนไลน์) ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยควรได้รับการกระตุ้นสมองให้เกิดเครือข่ายเส้นใยสมองและจุดเชื่อมโยงต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

กระบวนการทำงานของสมองเกิดขึ้นมากเท่าไรจะทำให้เด็กยิ่งฉลาดมากขึ้นเท่านั้น การฝึกให้สมองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็น เรื่องของการคิด การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ การคิดสามารถ พัฒนาและฝึกฝนได้ ทักษะการคิด กระบวนการคิด การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น คิดเป็น รักการอ่านอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อ แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ 2546 ก, น.34) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา สำหรับเด็ก 3-6 ปี ให้การศึกษาแก่เด็กทุกด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยตามความสามารถของแต่ละบุคคล(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2541, น.8) โดยเฉพาะการศึกษาในระดับปฐมวัยนับว่าเป็นการศึกษาระดับรากฐานของชีวิต การเตรียมเด็กให้มีความพร้อม และพัฒนาการตามวัย และศักยภาพ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับทราบ และดำเนินการเพื่อให้เด็กได้มีสภาพเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และสามารถศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปได้อย่างมีความสุขตามความต้องการและความสนใจ อันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งของประชากรในการพัฒนา และสืบสานวัฒนธรรมที่ดั่งงามของชาติต่อไปในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ 2545 ก, น.1) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเด็กระหว่างประเทศที่ทุกคนเห็นว่าทุกฝ่ายได้ตระหนักถึงความสำคัญของประชากรเด็กปฐมวัย ได้ให้ความสำคัญกับศักยภาพในช่วงแรกของชีวิตมนุษย์ การพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตถึงขีดสุดศักยภาพ โดยการพัฒนาเด็กและครอบครัวอย่างเป็นองค์รวม มีการปรับ

กระบวนการ ในการพัฒนาเด็ก ปฏิบัติงานจริงและมีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน เด็กปฐมวัยสมองมิได้ทำหน้าที่รู้คิดและเรียนรู้ได้สมบูรณ์มาพร้อมกำเนิด แต่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกวิธีและเป็นระบบในช่วงปฐมวัยของชีวิต ประสิทธิภาพสมองจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การกระตุ้นประสบการณ์การเรียนรู้(กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ 2545, น.12)

ทักษะการฟังเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็น ต้องเรียนรู้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะการสื่อสาร ด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด อ่าน เขียน ฯลฯ ทักษะการฟังที่ดีนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญของทักษะการเข้าสังคม เพราะจะสามารถลดความเข้าใจผิด ความขัดแย้งในการปฏิสัมพันธ์กับคน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟังส่งผลต่อการพัฒนาในด้านสติปัญญา ในแง่ของการฝึกใช้ความคิด การจับประเด็น ฝึกความจำ และฝึกฝนการจดจำแนวกว่ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ที่ผ่านมามีพบว่า คนในสังคมไทยจำนวนมาก มองว่าทักษะการฟังเป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เองตามธรรมชาติจึงไม่ต้องดิ้นรนฝึกฝนมากเท่ากับทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ จึงมักละเลยที่จะฝึกทักษะด้านการฟังนี้ให้กับเด็กไปอย่างน่าเสียดาย เมื่อเทียบกับทักษะในด้านการพูด อ่าน เขียน ที่ครูให้น้ำหนักความสำคัญในการฝึกฝนผู้เรียน ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วทักษะการฟัง เป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกัน โดยควรฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เป็นอุปนิสัยประจำตัวที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตครอบครัวและชีวิตการทำงานของผู้เรียนต่อไปในอนาคตสอนเด็กให้เป็นนักฟังที่ดีได้

การฟังอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งที่สามารถสอนและฝึกฝนกันได้ แต่พื้นฐานสำคัญอันดับแรกสุดในการฝึกฝนดังกล่าวนี้ คือ การฝึกฝนความอดทนในการเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วความอดทนรอคอยของเด็กในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้น ครูจึงควรฝึกให้เด็กเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ฟังด้วยความอดทนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือถูกเรื่องอื่นดึงดูดความสนใจไปเสียก่อน ภาคปฏิบัติในการฝึกฝนนั้น ครูสามารถฝึกเด็กได้โดยใช้กิจกรรมที่เรียกว่า sit time ในการกำหนดให้มีช่วงเวลาหนึ่งในแต่ละวันให้เด็กได้ตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน ฝึกฟังเทปบทเรียนเทปนิทาน หรือ หนังสือเสียง เป็นต้น แต่คนในสังคมไทยจำนวนมากมองว่าทักษะการฟังเป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เองตามธรรมชาติจึงไม่ต้องดิ้นรนฝึกฝนมากเท่ากับทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ จึงมักไม่ได้รับความใส่ใจที่จะฝึกทักษะด้านการฟังนี้ให้กับเด็ก โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-7 ปี ที่เป็นวัยที่จะพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างรวดเร็ว ไปอย่างน่าเสียดายเมื่อเทียบกับทักษะในด้านอื่นที่มักให้น้ำหนักความสำคัญในการฝึกฝนผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เป็นอุปนิสัยประจำตัวที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตครอบครัวและชีวิตการทำงานของเด็กต่อไปในอนาคต

การที่ช่วยให้เด็กเป็นนักฟังที่ดีได้ โดยเริ่มจากครูเป็นนักฟังที่ดี ครูต้องเรียนรู้ที่จะฟังเด็กเมื่อเด็กต้องการสื่อสารหรืออยากเล่าเรื่องให้ฟัง และไม่ควรรแสดงความรำคาญไม่ยอมฟังหรือฟังแบบขอไปที โดยไม่ได้สนใจในสิ่งที่เด็กต้องการสื่อสารจริงๆ การเปลี่ยนเรื่องพูดหรือคุยเรื่อง

อื่นแทรกขัดจังหวะ ฯลฯ รวมทั้งควรระวังพฤติกรรมของตนเองในขณะที่สื่อสารกับคนอื่นซึ่งเด็กอาจจดจำและนำไปใช้ในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมได้ รวมทั้งเรื่องที่ต้องสื่อสาร ครูไม่ควรคิดว่าเด็กจะเข้าใจเหมือนอย่างที่ตนเข้าใจ แต่ควรสื่อสารออกไปอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กนั้นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดจริงๆ สอนให้อดทนในการฟัง ครูต้องฝึกฝนความอดทนในการเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วความอดทนรอคอยของเด็กจะมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้น ครูจึงควรฝึกให้เด็กเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ฟังด้วยความอดทนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือถูกเรื่องอื่นดึงดูความสนใจไปเสียก่อน

การฟังนั้นเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้ ฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-7 ปี โดยครูต้องพยายามสร้างให้เป็นนิสัย โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังควบคู่กับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูดอย่างสอดคล้องกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กต่อไปในอนาคต(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 25 ม.ค.2562)

ในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นที่จะต้องให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์มากขึ้น การสอนให้คิดเป็นถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญและถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนทุกอย่าง โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสอนคิด ต้องเป็นต้นแบบของนักคิดและต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการคิดในตัวเด็ก และต้องมีวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ เช่น กฤษณา ตามาพงศ์ (2555, น.59) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร โดย หลังการจัดกิจกรรมมีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ร้อยละ 53.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จะเห็นได้ว่าการสอนให้เด็กคิดวิเคราะห์มีความสำคัญและจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องหาแนวทางในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยซึ่งสอดคล้องกับฉัตรมงคล สวนกัน (2555)ที่ศึกษาเรื่องพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษาผลทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษา สูงกว่าก่อน การจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดกิจกรรมเป็นวิธีการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) เป็นแนวคิดของ John Dewey ซึ่ง สอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) ที่เชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญาเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลปรับตัวให้อยู่ในสภาวะสมดุลด้วยการใช้กระบวนการดูดซับประสบการณ์และกระบวนการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้โดยการใช้ประสาทสัมผัส ลงมือปฏิบัติจริง ต่อมาเกิดความคิดทางรูปธรรมซึ่งเป็นการ

พัฒนาอย่างต่อเนื่องและตามลำดับ กิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ตรง ซึ่งอาจจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

แนวคิดการคิดวิเคราะห์ของบลูม (Boom, 1956, p. 74) สรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเนื้อหา เหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ หาเหตุและผล เป็นการตีความจากข้อมูลหลักไปยังองค์ประกอบย่อย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหา ทำความเข้าใจว่ามีโครงสร้างเป็นอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นแกนหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีหลักการอย่างไร การคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย 3 ลักษณะคือ วิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Element) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) และการวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles)

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาและการคิดของ เพียเจต์ (Piaget) (พรณี ช.เจนจิต 2538 อ้างอิง Piaget, 1972, p.1-10) เชื่อว่า การพัฒนาการทางสติปัญญาของ人有ลักษณะเดียวกันในช่วงอายุเท่ากัน และแตกต่างกันในช่วงอายุต่างกัน อันเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เริ่มจากการสัมผัส การคิดอย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาสู่ความคิดที่เป็นนามธรรม โดยบุคคลพยายามปรับตัวให้เกิดภาวะสมดุล ด้วยกระบวนการดูดซึมภาพและเหตุการณ์ต่างๆ เข้าไว้ในความคิดของตน และกระบวนการปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งใหม่ เพียเจต์ (Piaget) จึงจัดกระบวนการทางสติปัญญาและความคิด ออกเป็น 4 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นใช้ประสาทสัมผัส เช่น การฝึกหยิบจับสิ่งของต่างๆ และการฝึกการได้ยินและการมอง
2. ชั้นควบคุมอวัยวะต่างๆ เช่น นิสัย การจับถ่าง การเล่นเกมที่เป็นการฝึกใช้อวัยวะต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้การควบคุมของสมอง
3. ชั้นคิดอย่างเป็นรูปธรรม มีการพัฒนาสมองมากขึ้น สามารถเรียนรู้และจำแนกสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ แต่ยังไม่สามารถจินตนาการกับเรื่องราวที่เป็นนามธรรมได้
4. ชั้นคิดอย่างเป็นนามธรรม สามารถคิดอย่างเป็นเหตุผล และคิดในสิ่งที่ซับซ้อนเป็นนามธรรมได้มากขึ้น

แนวคิดการคิดวิเคราะห์ของมาร์ซาโน (Marzano, 2001, p. 38) สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ ซับซ้อนมากกว่าความเข้าใจ เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เหตุผล คิดอย่างลึกซึ้งและหลากหลาย มีการคิดโดยพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและต้องมีเหตุผล สามารถระบุความเหมือนหรือความแตกต่างอย่างมีหลักการ สามารถจัดลำดับ จัดหมวดหมู่ หรือจัดประเภทของความรู้ของสิ่งต่างๆ ระบุเหตุผลของการเกิดข้อผิดพลาดของข้อมูล สามารถตีความหรือบอกหลักเกณฑ์พื้นฐานของ ความรู้ ระบุ เจาะจง หรือสรุปอย่างมีเหตุผล จนสามารถเกิดเป็นความรู้ใหม่ได้ นำหลักการมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่โดยใช้ฐานของความรู้และคาดการณ์ผลที่ตามมาบนพื้นฐานของข้อมูล การคิดวิเคราะห์จะประกอบด้วย ความสามารถ 5 ด้าน คือ ด้านจำแนก

(Matching) ด้านการจัดกลุ่ม (Classification) ด้านการสรุป (Error analysis) ด้านการประยุกต์ (Generalizing) และด้านการคาดการณ์ (Specifying)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การสัมผัสประสบการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตจริงของเด็กและจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยได้นำผลการศึกษาค้นคว้าไปเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ใช้ชุดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) มีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. เด็กปฐมวัยที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) มีพฤติกรรมในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียนเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1 แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)

2. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ชั้นเตรียม

ในคาบแรก สร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่เด็กปฐมวัย เรื่องการเรียนรู้การคิดและการคิดวิเคราะห์

2. ขั้นตอนการ

2.1 การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน จำนวน 15 คาบ ดังนี้

แผนการเรียนรู้ 1 นิทาน จำนวน 5 เรื่อง ใช้เวลา 5 คาบ

แผนการเรียนรู้ 2 เพลง จำนวน 5 เพลง ใช้เวลา 5 คาบ

แผนการเรียนรู้ 3 เรื่องเล่า จำนวน 5 เรื่อง ใช้เวลา 5 คาบ

ในแต่ละแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ตามข้อ 2.1 หลังจากเรียนครบแต่ละเรื่องแล้วได้ทำการทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนจำนวนทั้งหมด 15 เรื่องและเก็บคะแนน ในขณะที่นักเรียนผู้สอนจะประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผน

3. ชั้นสรุป

ผู้วิจัยได้สุ่มสอบถามนักเรียนบางคนในแต่ละครั้งเกี่ยวกับการเรียนการคิดวิเคราะห์จากบทเรียนที่เรียนรู้ในแต่ละเรื่อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จาก แบบทดสอบท้ายกิจกรรมแต่ละแผน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย (Mean)

2. ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1. ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

อภิปรายผล

ตอนที่ 1. ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นได้ว่าหลังจากที่นักเรียนฟังนิทาน เพลงและเรื่องสั้นส่วนใหญ่จะตอบคำถามได้และได้คะแนนค่อนข้างสูงเมื่อนำคะแนนทั้ง 3 กิจกรรมมารวมกันจึงทำให้คะแนนนักเรียนผ่านเกณฑ์ทุกคน ตามธรรมชาติการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาสอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget,1972) โดยเฉพาะเรื่องการฟังซึ่ง วรรณิโสสมประยูร (2553) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะในสังคมของคนเรา จะใช้ทักษะการฟังประมาณ ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด และใช้เวลาในการพูด การอ่าน และการเขียนลดหลั่นลงมาตามลำดับและ Doff (1991, p.198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่าในเรื่องการสื่อสารนั้น ผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่า สิ่งที่ผู้พูดนั้นหมายความว่าอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มาก ๆ โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ จะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดี และสามารถพูดได้

สำหรับการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) ของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คนพบว่า คะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การเชื่อมโยง (คะแนนเฉลี่ย 29.53) การจำแนก (คะแนนเฉลี่ย 29.40) การสรุปความ (คะแนนเฉลี่ย 28.67)การจัดหมวดหมู่ (คะแนนเฉลี่ย 28.53) การประยุกต์ (คะแนนเฉลี่ย 28.33) ตามลำดับ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น คะแนนแต่ละประเภทของการคิดวิเคราะห์ที่นักเรียนทำได้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 28.33- 29.53แสดงให้เห็นว่านักเรียนแต่ละคนมีพัฒนาการและประสบความสำเร็จในการฟังไม่ว่าจะเป็นนิทาน เพลงและเรื่องเล่า ดังที่เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549, น.24) และสุวิทย์ มูลคำ (2550, น.9) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถ

ในการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งและหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาเหตุผลที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ สุมาลี หมวดไธสง (2554, น.25) กล่าวถึง การคิดวิเคราะห์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น เรียนรู้เป็น สามารถคาดคะเน ให้เหตุผล ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้จาก ข้อมูลที่ได้รับการพินิจพิเคราะห์ว่า ข้อมูลใดเป็น ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงในบรรยากาศ การเรียนรู้ที่มีความสุขและประพันธ์ศิริ สุเสาร์จ (2556) การคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะที่สามารถ พัฒนาได้ กิจกรรมต่าง ๆ มุ่งให้เด็กฝึกคิด ฝึกสังเกต ฝึกจดจำ และทดลองไปพร้อม ๆ กับขณะที่ เด็ก เล่นหรือปฏิบัติกิจกรรม และจะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับวัยของเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร พรหมจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกม การศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ผลการจัดกิจกรรมเกม การศึกษาที่คัดสรรทำให้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประจักษ์ เอนกฤทธิ์มงคล (2560) ได้ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ พื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัย พบว่าผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ของเด็กระดับ ปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรมพบว่าภาพรวมจากการใช้แบบฝึกชุดกิจกรรม ทั้ง 5 ชุด มีนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80และมี นักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็ก ปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ดั่งที่ ฮอลตัน (Halton, 1964 .pp.20-25; อ้างอิงในภูวดล แก้วมณี. 2551 : 11) กล่าวถึงความตั้งใจเรียนว่าเป็นความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ ซึ่งการ เรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ ไม่มีความตั้งใจและลาฮาเดรนท์ (Lahaderne, 1968 : 320-324) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการ ตั้งใจเรียนเป็นความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียน จดจ่อต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน มีพฤติกรรมสนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามและตอบ คำถามเกี่ยวกับบทเรียน เข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนที่ครูมอบหมายและให้ความร่วมมือกับเพื่อน ร่วมชั้นเรียนในกิจกรรมการเรียน

การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการคิดวิเคราะห์อาจเนื่องจากปัจจัยหลาย อย่างเช่น ตัวครูผู้สอน อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นต้น สำหรับการ เรียนรู้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้นิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นสื่อ อิเล็กทรอนิกส์คัดเลือกเรื่องจากง่ายไปหายากจากรูปธรรมเป็นนามธรรมจากใกล้ตัวไปไกลตัวและ

บางเรื่องเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น สนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความสุขให้กับผู้เรียนตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ของออสซูเบล(David p. Ausubel 1963) สอดคล้องกับรุ่งทิพา จักรกร (2527 : 21) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียน ประกอบด้วย 1) ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับความปัญญาเจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต 2) ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ เช่น บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของความสั้น-ยาว ของบทเรียนความยาก-ง่าย ของบทเรียน จะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อประกอบของบทเรียนจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ 3)วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้โดยมีครูสอน 4) แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงผลักดัน ให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ทางการเรียนรู้ ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร พรหมจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเกมการศึกษาที่คัดสรรมีพฤติกรรมกลุ่ม ด้านความสนใจในการร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 92.86 ด้านการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน คิดเป็น ร้อยละ 85.71 และด้านการแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 78.57

ข้อค้นพบจากการวิจัย

1. การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการคิดวิเคราะห์อาจเนื่องจากปัจจัยหลายอย่างเช่น ตัวครูผู้สอน อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นต้น สำหรับการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้นิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์คัดเลือกเรื่องจากง่ายไปหายากจากรูปธรรมเป็นนามธรรมจากใกล้ตัวไปไกลตัวและบางเรื่องเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น สนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความสุขให้กับผู้เรียนตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ของออสซูเบล(David p. Ausubel 1963)

2. นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโนได้ ไม่ว่าจะเป็นนิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นการปลูกฝังการคิดวิเคราะห์เบื้องต้น อาจนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ที่ยากขึ้นและซับซ้อนแต่จะต้องเป็นการฝึกฝนที่ต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะทำให้เด็กเรียนคิดวิเคราะห์เป็นและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์ ครูต้องให้คำแนะนำและอธิบาย รวมถึงสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสร้างจุดสนใจให้นักเรียนก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้และสนใจในกิจกรรมมากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์เป็นการสังเกตและเสริมทักษะการฟังในขณะที่ทำกิจกรรม ดังนั้นครูควรหาแนวทาง และวิธีการกระตุ้นและดึงดูดให้นักเรียนสนใจในขณะที่ทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์และสร้างความสนุกสนานให้กับนักเรียนอยู่เสมอ

2. ครูจัดทำสื่อการสอนให้เหมาะกับชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนครูควรศึกษารายละเอียดของบทเรียนอย่างรอบคอบทั้งด้านข้อมูลเนื้อหา และการปฏิบัติทำทางต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน ในรายวิชาภาษาไทยและในรูปแบบอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องและเกิดทักษะในด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2546).รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กฤษณา ตามาพงศ์. (2555). ผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านกุดน้ำใส (3 พระครูอนุสรณ์) จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาการจดการการปฐมวัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- การศึกษา.(2556). ออนไลน์
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.(2549). การคิดเชิงมนทัศน์. กรุงเทพมหานคร: ชัดเชส มีเดีย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2562). วารสารราชพฤกษ์ ปีที่17 ฉบับที่1เดือนมกราคม - เมษายน 2562
- ฉัตรมงคล สวนกัน (2555)พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษา: สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- นภาพร พรหมจันทร์. (2550). ผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย.
- ประจักษ์ เอนกฤทธิ์มงคล . (2560). การพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็ก ระดับปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรมกรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). การพัฒนาการคิด (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วน จำกัด 9119 เทคนิคพรีนติ้ง
- พรรณี ช. เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: คอมแพคพรีนติ้ง.
- ภูวดล แก้วมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร. การศึกษาปริญญามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งทิwa จักรกร.(2527).วิธีการสอนทั่วไป.กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ โสมประยูร.(2553) เทคนิคการสอนภาษาไทย.กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้*.
กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองการนิเทศ
ภายใน. โรงเรียนประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว
- สุมาลี หมวตโรตง. (2554). *ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ จัด
กิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียน*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
อัญชลี ไสยวรรณ.(2556).*ออนไลน์*
- Ausubel, David P. (1963). *Education Psychology: A Cognitive View*. New York: Holt
Rinehart and Winston.
- Bloom, Benjamin A. 1956. *Taxonomy of Education Objective Handbook I : Cognitive
Domain*. New York : David Mc Kay Company.
- Doff, A. (1991). *Teaching English: A Training Course for Teacher*. Great Britain:
Cambridge University Press. Finocchiaro, M. and Brumfit,
- Lahaderne, H. M. (1968). *Attitudinal and intellectual correlates of attention: A study of four
sixth-grade classrooms*. *Journal of Educational Psychology*, 59, 320- 324.
- Marzano, R. J. (2001). *Designing a new taxonomy of educational objectives*. Thousand
Oaks, California : Corwin Press.
- Piaget, J. 1972. *Epistemology of Interdisciplinary Relationships*. Paris : Organization for
Economic Cooperation and Development.